

Březen

PROČ SE POSTIT?

V postmoderní době se často setkáváme s názorem, že půst je překonaná a zbytečná věc. Na druhé straně se mnozí lidé zdržují jídla nebo pěstují pečlivou kázeň ve stravování často ze zdravotních nebo estetických důvodů.

Odložila již církev půst jako pro věřícího nepotřebnou zátěž? Vůbec ne. Naopak. Snaží se hlouběji pochopit jeho smysl a užitečnost pro duchovní život, v němž má mít pevné místo vedle dobročinnosti a modlitby.

Jeden ze současných autorů – Anselm Grün uvádí několik klíčových důvodů pro půst.

1. Lék pro tělo i duši

Půst léčí člověka na těle i na duši, vede ho do vnitřní svobody, je cestou k sebeuskutečnění, k vnitřnímu štěstí.

V tradici antických filosofických škol zdůrazňují i církevní otcové ve svých spisech kladné účinky postu na tělo i duši. Jan Zlatoústý v jednom svém kázání mluví o léku postu, který vymyslel náš „vládný Panovník jako láskyplný Otec“.

Protože se člověk od přirozenosti rád oddává rozkoši a nedovede přitom zachovat míru, musí se vždy znovu a znovu postit, aby se vnitřně uvolnil od přehnaných starostí o věci tohoto světa a aby se mohl lépe věnovat věcem duchovním.

Kassián si myslí, že množství pokrmů otupuje srdce, a „když duch ztuční zároveň s tělem, poskytuje nebezpečnou látku k roznicení hříchu“. Pro staré mnichy zřejmě existuje úzká souvislost mezi duší a tělem. Ztuční-li tělo, ztuční a otupí i duše. Mnoho jídla umenšuje duchovní bdělost člověka. Tělesné a duševní zdraví tvoří jednotu. To potvrzuje i dnešní psychologie.

Postem jsou vylučovány škodlivé látky, tělo je zbaveno strusek a tím i osvobozeno od mnoha nemocí. Půst odbourává přestárle buňky a tím povzbuzuje tvorbu mladých buněk.

Atanáš se však nezastavuje jen u čistě tělesných účinků postu. Půst zapuzuje zlé duchy, odhání zvrácené myšlenky a dává větší jasnost duchu. Půst očišťuje tělo i duši.

Jan Klimak připisuje postu podobné účinky: „Půst staví hráze proudu řeči, konejší neklid, chrání poslušnost, klidní spánek, uzdravuje těla a upokojuje duše.“

2. Boj s vášněmi a neřestmi

Tělesný půst musí být provázen postem ducha; nebo lépe řečeno: správně chápaný půst těla je vždy také postem ducha. V něm totiž člověk nebojuje jen se svým tělem, nýbrž i se svými vášněmi a myšlenkami.

Mniši nasazují půst jako osvědčený prostředek do zápasu o čistotu srdce, která je jejich vlastním cílem. Chtějí se otevřít Bohu, touží po životě ve stálé přítomnosti Boží a po tom, aby byli v myšlenkách i citech stále u Boha a v Bohu. Čistota srdce pro ně znamená dojít ve svém srdci klidu, protože jejich srdce je zcela nasměrováno k Bohu a proniknuto jeho duchem. K tomuto cíli nasazují různé prostředky: modlitbu a meditaci, mlčení, práci rukou, bratrskou lásku a také půst. Všechny tyto prostředky patří k sobě.

V postu se setkávám se sebou, setkávám se s nepřáteli své duše, s tím, co mne vnitřně ujařmuje. Jde o poznání toho, co mne vlastně drží, jaká nosná síla mě nese, z čeho

v podstatě žiji. Právě když v postu vědomě odložím všechna nespočetná náhražková uspokojení, která mě dost často ohlušují a oslepují, tu poznám svou nejnítějnější pravdu. Postem snímám slupku, která kryje mé vířící myšlenky a city. Tak může vyjít na povrch vše, co je ve mně: má nesplněná přání a touhy, myšlenky kroužící jen kolem mne samého, mého úspěchu, majetku, zdraví, mého sebepotvrzení, kolem mých citů, jako je hněv, hořkost a smutek. Mé rány, pracně přikryté aktivitou, sebeúctěnými prostředky nebo jídlem a pitím se náhle otevřou. Všechno potlačené vyjde najevo. Půst mi odkrývá, kdo jsem. Ukazuje mi má ohrožení a naznačuje mi, kde musím začít s bojem.

Půst pomáhá v boji s obžerstvím a smilstvem. Bakchus je výrazným spojencem Venuše. Bujné jídlo a pití – zvláště alkohol – dráždí sexualitu. Střídmé stravování a pití vede k ovládnutí sexuality.

Augustin říká, že v postu nejde o to nenávidět své tělo, ale pouze bojovat proti zlým návykům vášni, a tak přispívat k ozdravení těla: „Neboť i po vzkříšení tomu bude tak, že tělo bude v nejvyšším pokoji podrobena plně duchu, a tak bude věčně kvést. Proto se už v tomto životě máme starat o to, aby se vylepšovaly tělesné návyky a nestavěly se nespořádanými hnutími proti duchu.“

3. Souvislost s modlitbou

Modlitba má vnitřní vztah k postu a dobročinnosti (almužně). Staří mistři modlitbu vždy považovali za úkon, jehož se účastní tělo i duše. Je to patrné v tělesných gestech, které modlitbu provázejí. Tělesný půst zintenzivňuje modlitbu. Platí to především pro modlitbu prosebnou. Člověk se modlí celou svou existencí. Úpí k Bohu tělem i duší, svým postem, a vyznává, že tu sám nic nezmuže, že je odkázán jedině na Boží pomoc. V postu se modlím tělem. Půst sám už je modlitbou. Je naléhavým křikem těla k Bohu.

Ve výkladu Mt 9,15 se půst zdůvodňuje očekáváním Ženicha: „Přijdou však dny, kdy jim Ženicha vezmou, a potom se budou postit.“ Ženichem je sám Kristus. Podle podobnosti o deseti pannách přijde Kristus uprostřed noci. Proto spočívá půst i noční bdění na mystice očekávání Páně. Půst je „voláním po neviditelném Ženichovi, aby se vrátil“. (Isaak v. Ninive, de Perfectione religiosa, cit v Régamey 95.) Půst je výrazem touhy po Pánu, jenž má přijít; půst udržuje touhu ve stálé bdělosti.

Půst má charakter pokání a smíru. Postem se člověk přiznává před Bohem k tomu, že je hříšník, a dává najevo, že nechce ve svém hříchu setrvat, ale že se chce nově obrátit k Bohu.

Obyvatelé Ninive reaguji na Jonášovo kázání postem a dosáhnou tak Božího milosrdenství (srov. Jon 3,5). Půst je pro Starý zákon nejpoctivější formou pokání a obrácení. Postem člověk vyznává, že překročil míru, že se před svým Tvůrcem provinil a svým hříchem přestoupil a narušil Boží řád.

4. Cesta k osvětlení

Půst nám otvírá zrak pro skutečnost, že je v nás Bůh. V postu už máme podíl na budoucí skutečnosti, na království Božím.

Mniši rozvíjejí tuto myšlenku, když svůj život popisují jako rovný andělům (vita angelica). Půst je cestou k životu, v němž bychom jako andělé byli v ustavičném důvěrném kontaktu s Bohem. Tak říká Atanáš: „Půst – to je život andělů, jenž přenese ty, kdo se mu oddají, do andělského království.“ Půst neznamena něco negativního, nevydechuje ani tak zápach vážné askeze, spíše z něj vane vůně radosti. Půst nám dává podíl na nebeských radostech. Už teď nás přenáší do ráje, kde máme spolu s anděly bezprostřední kontakt s Bohem. Tato myšlenka prosvítá už ze zprávy o Ježíšově pokušení – na konci Kristova postu a pokušení Bible říká: „Potom ho ďábel nechal – i přistoupili andělé a sloužili mu“ (Mt 4,11). Hora pokušení se mění v horu rajskou.

Půst je cestou k životu zcela zaměřenému na Boha, k ustavičnému chození v Boží přítomnosti a k přátelsky důvěrnému styku s Bohem.

P. L.

Liturgický kalendář

2. pátek	První pátek v měsíci
4. neděle	2. NEDĚLE POSTNÍ
7. středa	středa po 2. neděli postní sv. Perpetum a Felicitas, mučednice
8. čtvrtek	čtvrtek po 2. neděli postní sv. Jan z Boha
9. pátek	pátek po 2. neděli postní sv. Františka Římská, řeholnice
10. sobota	sobota po 2. neděli postní sv. Jan Oglilvie, kněz a mučedník
11. neděle	3. NEDĚLE POSTNÍ
17. sobota	sobota po 3. neděli postní sv. Patrika, biskupa
18. neděle	4. NEDĚLE POSTNÍ
19. pondělí	pondělí po 4. neděli postní Slavnost SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE doporučený svátek
24. sobota	sobota po 3. neděli postní Sv. Turibia z Mongroveja, biskupa
25. neděle	5. NEDĚLE POSTNÍ
26. pondělí	pondělí po 5. neděli postní Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

Sv. Patrik, biskup

Oznámení

- ✓ **V sobotu 3. března se uskuteční POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI.** První promluva začne v 15,30 hod. v zimní kapli sv. Václava v areálu kostela sv. Jana Nep. Potom bude příležitost ke svátosti smíření. V 17.00 hod. následuje pobožnost Křížové cesty v prostoru kostela sv. Jana Nep. a v 17.30 hod. bude rekolekce zakončena slavením eucharistie s druhou rekolekční promluvou.
- ✓ Pobožnosti Křížové cesty budou po celý měsíc březen pravidelně v pátek od 17.00 hod. v kostele Nejsvětější Trojice a v sobotu od 17.00 hod. v kostele sv. Jana Nep.
- ✓ **Další díl filmu o Sv. Pavlu z Tarsu bude promítán v sobotu 10. března v 18.15 hod. ve farním sále sv. Jana Nep.**
- ✓ **Další biblická katecheze o životě Pána Ježíše podle evangelií se uskuteční v sobotu 17. března po mši sv. ve farním sále.**
- ✓ **Příležitost ke společnému přijetí svátosti pomazání nemocných bude během nedělních bohoslužeb 25. března.** Příprava na přijetí této svátosti se uskuteční v průběhu předchozího týdne v rámci bohoslužeb. Podmínkou pro příjemce je pokročilý věk nebo vážná nemoc.
- ✓ **Páteční setkávání starších farníků v domečku u Nejsvětější Trojice bude pokračovat** s programem, který obsahuje čtení a rozbor encykliky papeže Benedikta XVI.: „Deus caritas est“.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané v pátek 9. února 2007 u Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Václav Funda, František Gregorovič, Jan Havel, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková, Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program: 1. Kontrola záznamu z minulé schůze
2. Technické záležitosti, opravy a údržba
3. Farní záležitosti, rozprava a různé

Ad 1. Zápis z minulé porady přečten a ve všech bodech projednán. K plnění jednotlivých bodů nebyly vzneseny podstatné připomínky. V jednom případě však dojde ke změně plánovaného termínu (první sv přijímání dětí), viz bod 3 tohoto zápisu.

Ad 2. P. Lohelius informoval o návštěvě nového technika konsistoře pana Příbyla, který v jeho doprovodu provedl podrobnou pochůzku po všech našich kostelích a seznámil se zevrubně s problematikou jejich oprav a údržby. Prohlídkou byl též zjištěn stav poškození střechy u sv Jana vichřicí a navržen způsob odstranění těchto škod. Jedná se zejména o skleněný světelný pás v ose stropu tohoto kostela, kde skleněné tabule budou nahrazeny pásy z pleximateriálu.

Dále bude třeba provést nátěr oplechování stříšky nad hlavním vchodem do chrámové lodi a taktéž nad vchodem do sakristie.

Ve farním kostele Nejsv. Trojice je třeba vyčistit půdní prostor od holubího trusu, případně vhodným způsobem zamezit pronikání ptáků do tohoto prostoru.

Prohlídkou bylo též zjištěno, že na jednom místě střechou zatéká dešťová voda, čemuž je též třeba zabránit. Pokud je dřevěný krov někde napaden houbou, je nutno urychleně provést ošetření vhodným antimykózním nátěrem.

Ad 3. P. Lohelius sdělil informaci o významném životním jubileu pana kardinála Miloslava Vlka, které připadá na sobotu 19. května. V ten den bude v katedrále sv Víta, Vojtěcha a Václava slavnostní děkonná bohoslužba, na kterou jsou pozváni též všichni věřící diecéze. Z té příčiny je také změněn termín prvního sv přijímání dětí, přesné datum bude včas oznámeno.

S předstihem je sděleno datum udělování svátosti biřmování u sv Jana, které bude v neděli 23. září udělovat pan biskup Karel Herbst.

Příští schůze bude v pátek 09.03.2007 v obvyklou hodinu a na obvyklém místě

Zaznamenal

Stanislav Dobeš

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

90. Měl vtělený Boží Syn duši s lidským poznáním?

Boží Syn přijal tělo oživené lidskou rozumovou duší. Svým lidským rozumem se Ježíš naučil mnoha věcem na základě zkušenosti. Avšak i jako člověk měl Boží Syn důvěrné a bezprostřední poznání Boha, svého Otce. Pronikal stejně do skrytých myšlenek lidí a plně poznával věčné záměry, které přišel zjevit.

91. Jak spolupracují dvě vůle vtěleného Slova?

Ježíš má vůli božskou i vůli lidskou. Za svého pozemského života Boží Syn lidsky chtěl všechno, o čem pro naši spásu božsky rozhodl s Otcem a Duchem svatým. Kristova lidská vůle bez odporu a zdráhání koná božskou vůli, nebo lépe, je jí podřízena.

92. Měl Kristus pravé lidské tělo?

Kristus vzal na sebe pravé lidské tělo, v němž se neviditelný Bůh stal viditelným. Z tohoto důvodu může být Kristus zobrazován a uctíván na posvátných obrazech.

93. Co představuje Ježíšovo Srdce?

Ježíš nás znal a miloval lidským srdcem. Jeho božské srdce, probodené pro naši spásu, je symbolem nekonečné lásky, jíž miluje Otce i každého člověka.

94. Co znamená výraz: „Jenž se počal z Ducha Svatého...“

Znamená, že Panna Maria počala věčného Syna ve svém lůně pouze působením Ducha Svatého, bez přispění muže: „Ducha Svatý sestoupí na tebe“ (Lk 1,35), oznámil jí anděl při zvěstování.

95. ...narodil se z Marie Panny“: proč je Maria opravdu Matka Boží?

Maria je opravdu *Matka Boží*, protože je matkou Ježíše (Jan 2,1; 19,25). Vždyť ten, kterého počala z Ducha Svatého a který se stal skutečně jejím synem, je věčný Syn Boha Otce. Je to sám Bůh.

96. Co je to „neposkvrněné početí“?

Bůh od věčnosti darem ze své milosti vyvolil Marii za matku svého Syna, aby mohla splnit takové poslání, byla počata neposkvrněná. To znamená, že byla již od svého početí pro zvláštní milost Boží a předvídané zásluhy Ježíše Krista uchráněna poskvrny prvotního hříchu.

Sv. Františka Římská

9. března

Františka se narodila r. 1384 v Římě v šlechtické rodině. Již v dětství chtěla vstoupit do kláštera, ale splnila přání svého otce a vdala se v mladém věku za Lorenza de Ponziani, který byl velitelem papežského vojska. Měla s ním šest dětí, ale dospělého věku se dožil jen syn Battista.

Bylo to v době velkého schizmatu, kdy Řím byl pustošen válkou, hladem a morem. Na fóru se pásly krávy, stáda byla zaháněna do baziliky sv. Pavla, jejíž střecha se zčásti zřítily. Městem pobíhali vlci. Manžel Františky válčil s neapolským králem, který město dvakrát dobyl a zpustošil. Roku 1413 musel Lorenzo do vyhnanství a syn Battista byl zajat.

Františka se věnovala charitě, starala se o chudé a nemocné. Přesvědčila řadu římských paní, aby opustily lehkomyšlný život a vytvořila s nimi společenství oblátek u benediktinského opatství Santa Maria Nuova. Z tohoto společenství vznikla později kongregace benediktinských oblátek, kterou schválil papež Eugen IV. v r.1433. Její členky vedly zasvěcený život bez povinnosti žít v klášteře a bez řeholních slibů. Věnovaly se kontemplaci a dobrým skutkům.

Františka se souhlasem svého manžela žila zdrženlivým životem a stále pokračovala v kontemplaci. Byla jednou z největších mystiček 15. století. Měla dar vidění, zejména viděla v tělesné podobě svého anděla strážného. Měla zjevení o očištění a pekle, předpověděla konec velkého schizmatu. Byla známá svou pokorou, poslušností a trpělivostí. Tu osvědčila zvláště v době vyhnanství svého muže a zajetí syna.

Po smrti manžela (1436) odešla k obláčkám na předměstí Tor di Specchi a stala se tam představenou. Zemřela 9. března 1440. Svatou byla prohlášena papežem Pavlem V. v r. 1608 a její svátek byl stanoven na 9. března. Ale již dlouho před tím římstí věřící uctívali tělo této světičky, která spojovala mystický život s životem dobročinnosti, v kostele Santa Maria Nuova na římském fóru. Ten se nyní nazývá kostel sv. Františky Římské. Její ostatky tam jsou dnes vystaveny ve skleněném sarkofágu.

Ve vatikánském archivu je uložen rukopis Život sv. Františky z r. 1469, který sepsal její zpovědník G. Mattiotti. Je napsán v tehdejší lidovém římském jazyku.

Františka je zobrazována s košíkem chleba nebo s andělem strážným po boku. Papež Pius XI. ji v r. 1925 prohlásil patronem automobilistů (spolu se sv. Kryštofem a Eliášem).

M.P.

Použitá literatura: Cath. Encycl., Heiligenlexikon a j. z Internetu

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

Zdravá společnost se musí bránit a starat se o to, aby si zchovala svou neporušenost včasným odstraněním nakažených členů, a to dříve, než se od nich nakazí ti zdraví.

Podivná věc: nikdo nechce být špatným sám! Nákaza, která zachvátila jednu část těla, se může snadno rozšířit na celé tělo a nakonec je zahubit.

I nákaza v řeholních komunitách působí jako mor. Bylo by největším nesmyslem ji z pouhé dobroty přezírat. Špatný člen, nemá-li nakazit ostatní, musí odejít. Jinak může jeho nákaza proniknout a nepozorovaně ohrozit celou společnost.

Špatné příklady škodí i těm, kteří se jim brání. I když se jich nebojíme, požívámeš přesto tento jed v malých dávkách. Jedinou pomocí je, že se od špatných co nejdále vzdálíme.

Jako se samo nebe zbavilo zlých andělů, tak se i apoštolský sbor zbavil zrádce-apostola. A vůbec jim to není k necti, že vyloučili nehodné. Na místě vyloučeného zla vyrůstá dvojí dobro: jedno, že se zlo umenšilo a druhé, že na jeho místě vyrostlo dobro. Matěj vyváží vrchovatě zlo Jidášovo.

In memoriam

*Ve středu 14.2.07 zemřel v Ústí nad Labem náš bývalý košířský farník,
P. HYNEK ŠŤASTNÝ, OSOBNÍ DĚKAN.*

P. Hynek Šťastný se narodil v Praze 6.1.1934. Kněžské svěcení přijal po absolvování katolického semináře 23.6.1963 v Litoměřicích. Den poté slavil svou primiční mši svatou v kostele sv. Jana Nepomuckého v Košířích.

Zmínku o tom lze najít ve Farním listu (č.7-8, 2004) v citacích z farní kroniky: „Dne 24.6.1963 byla v kostele sv. Jana Nepomuckého primice bohoslovce P. Hynka Šťastného. Primiční kázání měl dp. Zdeněk Wagner z Třebotova. Byla to první primice v novém kostele.“

P. Hynka Šťastného jsme měli možnost opakovaně vidat jako koncelebranta při bohoslužbách v kostele sv. Jana Nep. při jeho návštěvách u rodiny jeho bratra v Košířích, v místech kde prožíval dětská a jinošská léta. Ani jeho těžké zdravotní postižení mu nezabránilo ve vykonávání kněžských povinností.

Jistě všichni, starší i mladší košířští farníci, děkujeme za dar kněžského povolání, kterého se naší farnosti dostalo a P. Hynka zachováme ve svých modlitbách a vzpomínkách.

Po pohřebním obřadu v pátek 23.2.2007 byl P. Hynek Šťastný uložen do rodinného hrobu na Vinohradském hřbitově v očekávání dne vzkříšení.

Životní výročí **ing. Jana Nekuly**

Před 75 lety (17.3.1932) se narodil věrný farník košířský *ing. Jan Nekula*. V jeho případě by se skoro chtělo pochybovat o správnosti matričních zápisů. Tak neuvěřitelně dobře totiž vypadá jeden z našich „skalních“ farníků, který přivádí na bohoslužby do košířských kostelů celou svou rozvětvenou rodinu. Sportovec-tenista, který suverénně poráží na kurtu své o mnoho let mladší spoluhráče včetně našeho Otce Lohela, jehož scalp má jistě ve své vítězné sbírce na čestném místě. Rozvážný a moudrý otec rodu, milující a pečlivý manžel – vpravdě muž bohobojný. Pro farnost pracuje ve farní radě, jejímž členem je již řadu let. Skromný, nenápadný a přece v našem společenství velmi viditelný.

Ze srdce mu přejeme, aby byl i nadále s pomocí Boží „vidět“, a to jak ve stánku Božím tak uprostřed své rodiny a na milovaném (vítězném) kurtu.

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce *Tech. red.:* J. Brůček
170 výtisků **Č.ú.: 125708379/0800**
<http://kosirska.farnost.cz> **Neprodejné**